

той въ десетина години: подкупи се, открадна, съблазни, наниса побой, лъга, трима уби... Толкова много злодѣяния и всички минаха незнайни и невидени. И стана последното съ Петко Мъглата и заплати съ лихвата за всички.

И при това припомняне на всичкитѣ си прегрѣшения, той разбра колко сж прави думитѣ на стареца Игнатъ. „Лесно е да откраднешъ, да излъжешъ, да съблазнишъ — трудно е да се въздържишъ“. И тогазъ на Павла стана ясно, че до като човѣкъ не побѣди себе си, да се неподава на изкушението — до тогазъ затворитѣ сж необходими.

Той **си спомни единъ случай**: Като стражарь доведе едного въ участъка. Той бѣше богатъ, образованъ, жененъ, съ видно